

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116220982
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4116220982.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej: F. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX, o zaplatenie sumy 1 646,01 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 29. marca 2018 č.k. 17Csp/39/2016-72 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 758 eur s 5,15% ročným úrokom z omeškania od 01. 05. 2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca a žalovaní ako spoludlžníci uzavreli dňa 15. 12. 2011 zmluvu o úvere dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalovanej úver, vo výške 2 000 eur s fixnou úrokovou sadzbou 24,50% ročne, so splatnosťou prvej splátky dňa 15. 01. 2012, s konečnou splatnosťou úveru dňa 15. 10. 2017, s mesačnou splátkou vo výške 54 eur, počet splátok 70, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“), vo výške 27,45%, priemerná hodnota RPMN vo výške 18,29%. Celkové náklady spojené s úverom boli v zmluve vyčíslené sumou 1 775,59 eura. Žalovaná uhradila sumu 1 242 eur (23 splátok po 54 eur). Žalovaná porušila ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť k 03. 10. 2014. Výška dlžnej sumy predstavovala 2 035,53 eura, pozostávajúca z istiny v sume 1 646,01 eura, úroku vo výške 350,24 eura a poplatkov za upomienky vo výške 39,28 eura.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 písm. a/, b/, h/, § 9 ods. 2 písm. g/, j/, § 11 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ku dňu 15. 12. 2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 497 Obchodného zákonníka (zákon číslo 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.3. Predmetnú zmluvu o úvere, uzavretú medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu, vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.4. Ďalej dôvodil, že predmetná zmluva o úvere však neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom, preto je bezúročná a bez poplatkov. V zmluve nie sú dodržané podmienky ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čím zavádza spotrebiteľa a skresľuje jeho predstavu o rozsahu svojho záväzku. Zmluva taktiež neobsahuje celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (písm. g/ § 9 ods. 2) a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí

spotrebiteľ zaplatiť (písm. j/ § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Z dôvodu absencie týchto údajov je úver bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná z poskytnutého úveru 2 000 eur zaplatila sumu 1 242 eur, zostatok nesplateného úveru je 758 eur v ktorej časti súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a vo zvyšnej časti týkajúcej sa istiny, úrokov, žalobu zamietol. Žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne, zamietol i úrok po zosplatnení úveru.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) tak, že úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ale pretože jej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca dôvodiac všetkými dôvodmi podľa § 365 ods. 1 CSP.

2.1. V prvom rade namietal, že žalobca nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, keď súd prvej inštancie svojim postupom znemožnil účasť žalobcu na konaní bez toho, aby žalobcu oboznámil o výsledku prejudiciálnej otázky o možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, keď žalobu žalobcu o zaplatenie peňažnej sumy zamietol. Súd prvej inštancie tým, že nevyzval žalobcu na vyjadrenie k otázke určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, nepostupoval podľa § 129 CSP, nevyzval žalobcu ani podľa § 157 CSP, nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP, sa dopustil procesného postupu, ktorý nie je v súlade so zásadami účelnosti a hospodárnosti konania a neumožnil žalobcovi sa procesne v konaní brániť.

2.2. Ďalej odvolateľ v podanom odvolaní sa nestotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť. Celkovú čiastku tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, pričom o tejto skutočnosti bol žalovaný oboznámený v samotnej zmluve v druhej časti. Údaj o výške poskytnutého úveru, ako aj o celkovej výške nákladov zmluva o úvere obsahuje, pričom takýto výklad súdu je podľa názoru odvolateľa šikanóznym uplatňovaním práva a prílišným formalizmom. Je toho názoru, že samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky úveru a celkových nákladov.

2.3. Taktiež sa nestotožnil s tvrdením súdu o neuvedení RPMN v zmluve o úvere, nakoľko všetky údaje, ktoré boli potrebné pre výpočet RPMN podľa platnej legislatívy, boli v zmluve o úvere obsiahnuté. V tomto sa javí odôvodnenie súdu za nepreskúmateľné, nakoľko súd prvej inštancie len stroho uvádza, že údaje v zmluve o úvere chýbajú, avšak bez bližšej špecifikácie, o aké údaje sa má jednať. Zmluva o úvere obsahuje jednak výšku úveru, úrokovú sadzbu, dátum prvej splátky, ako aj dátum konečnej splatnosti, ako aj počet mesačných splátok. Nie je preto zrejmé, ktoré údaje, podľa názoru súdu prvej inštancie, neboli uvedené.

2.4. Žalobca ďalej v podanom odvolaní namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho došlo k odňatiu prístupu žalobcu k súdnej ochrane. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd podopiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, Českej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

2.5. Poukázal tiež na skutočnosť, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinnosti, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu. Súd prvej inštancie bol preto povinný skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, nakoľko aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v ňom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti.

2.7. Navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne vyhovieť v celom rozsahu žalobe a žalovaného zaviazat' na náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný

dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Predmetom tohto konania je žaloba žalobcu, ktorou sa domáha od žalovanej zaplata sumy 1646,01 eura istiny, 350,24 eura titulom úrokov, 768,88 eura titulom úrokov z omeškania, úroku vo výške 24,5% ročne zo sumy 1646,01 eura od 01. 05. 2016 do zaplata, úroku z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1 646,01 eura od 01. 05. 2016 do zaplata, poplatky vo výške 39,28 eura titulom nesplateného úveru.

6.1. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 758 eur s 5,15% ročným úrokom z omeškania od 01. 05. 2016 do zaplata. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol dôvodiac, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaná zaplatiť, ako aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, tiež ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

6.2. Žalobca sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti, nesúhlasil s jeho tvrdením o absencii údajov a rozsudok napadol odvolaním dôvodiac jeho nepreskúmateľnosťou a nesprávnosťou.

7. Odvolací súd, pred rozhodovaním o odvolaní žalobcu v danej veci, podrobil prieskumnej činnosti napadnutý rozsudok a aj z dôvodu podaného odvolania žalobcom a jeho dôvodením o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je možné odvolacím súdom preskúmať. Nepreskúmateľnosť rozsudku vo svojej podstate zakladá porušenie základného práva strany súdneho sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach SR ustanovovalo do 30. 06. 2016 ustanovenie § 157 ods. 2 OSP a od 01. 07. 2016 ustanovenie § 220 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, jasne, stručne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia tak OSP, ako aj CSP, pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, v ktorom sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom), odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

11. Preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie v danej veci však tieto požiadavky nespĺňa. V prvom rade je potrebné vytknúť súdu prvej inštancie zmätočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie v bode 27. rozsudku dôvodí tým, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 písm. j/ zákona číslo 129/2010 Z.z., pretože neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ

zaplatiť (predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. 15. 12. 2011 v § 9 ods. 2 písm. j/ upravovalo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov). Následne v bode 28. rozsudku uvádza, že zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2, nakoľko neobsahuje písm. g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy upravovalo, že zmluva musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie). Keďže predmetná zmluva tieto údaje obsahuje, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, čo v zmluve z týchto údajov chýbalo pri preskúmaní zmluvy súdu prvej inštancie. Navyše ak súd prvej inštancie ani žiadnym spôsobom nezdôvodnil toto svoje tvrdenie v napadnutom rozsudku, nebolo možné podrobiť jeho tvrdenie prieskumu v rámci odvolacieho konania.

11.1. Ak by súd prvej inštancie bol predmetnú zmluvu podrobil riadnej prieskumnej činnosti, tak zo samotnej zmluvy o úvere, ktorá je založená v spise na čl. 7 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2 000 eur, čiže nie je pravdou, že zmluva neobsahuje celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru, keďže tento údaj je v zmluve uvedený. Taktiež by zistil, že zmluva o úvere obsahuje i údaj o RPMN a to 27,45%, priemernej RPMN 18,29%, úrokovej sadzbe 24,50% ročne, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, celkovú výšku nákladov, počet mesačných splátok. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, absenciu ktorých údajov mal súd prvej inštancie na mysli, keď konštatoval, že zmluva tieto údaje neobsahuje. Z tohto dôvodu vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Takéto zmätočné odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je možné vyhodnotiť ako dostatočné odôvodnenie tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 220 CSP. Z tohto dôvodu odvolací súd nemal dostatok možností na preskúmanie napadnutého rozsudku v tejto časti, z ktorého dôvodu je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný.

12. Súd prvej inštancie sa nedostatočným spôsobom zaoberal celým žalobným návrhom žalobcu. Po skonštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, iba mechanicky matematicky vypočítal dlžnú sumu na istine (758 eur, vychádzajúc zo sumy poskytnutého úveru 2 000 eur a sumy zaplatenie žalovanou vo výške 1 242 eur) a v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel. Je pravdou, že vyhovel žalobe aj v časti úroku z omeškania, keď žalovanú zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 758 eur od 01. 05. 2016 do zaplatenia. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal zamietajúcou časťou žaloby žalobcu. Vôbec nevyhodnotil prečo nepriznal žalobcovi úrok z úveru vo výške 350,24 eura, ako aj úrok z omeškania vo výške 768,88 eura a poplatkov vo výške 39,28 eura. V tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie absolútne nepreskúmateľný, keďže súd prvej inštancie ani jedinou vetou sa nezmienil, prečo tento nárok žalobcu zamietol.

13. Absolútne zmätočné a nepreskúmateľné je odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 37. napadnutého rozsudku, v ktorom najskôr uvádza, že tu vyhodnocuje úrok po zosplatnení úveru, ktorý bol uplatnený žalobcom ku dňu zosplatnenia až do zaplatenia istiny, čo zdôvodnil tým, že žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Odvolaciemu súdu toto zdôvodnenie je absolútne nejasné, nepreskúmateľné, zmätočné a nedostatočné.

13.1. V tejto súvislosti odvolací súd iba poukazuje na svoju ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho senátu rozhodujúceho v danej veci, ktorý je toho názoru, že veriteľ nemá nárok na úrok z úveru po jeho zosplatnení, t.j. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, až do zaplatenia. V tom prípade mu prináležia iba úroky z omeškania.

14. Odvolací súd vytyka súdu prvej inštancie taktiež absolútnu zmätočnosť a nepreskúmateľnosť v rozhodnutí o trovách konania. Napadnutým rozsudkom žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku (bod 39.) uviedol, že žalovaná bola v konaní úspešná a vznikol jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože jej žiadne trovy nevznikli, tieto jej nepriznal. V prvom rade, žalovaná vôbec nebola úspešná podľa jeho napadnutého rozsudku v plnom rozsahu, keďže žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny v sume 1 646,01 eura, súd prvej inštancie mu vyhovel v časti o zaplatenie 758 eur, preto žalovaná nemohla byť úspešná v plnom rozsahu. Ide o evidentnú nesústredenosť súdu prvej inštancie pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku.

14.1. V tejto súvislosti konštatovanie nesústredenosti v písaní a odôvodnení napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje tiež na bod 8. Napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie tvrdí, že žalobca ako veriteľ a žalovaní ako spoludlžníci uzavreli dňa 15. 12. 2011 zmluvu o úvere. Ide o nepravdivé tvrdenie, nakoľko nie žalobca ako veriteľ uzavrel zmluvu, ale žalobca je právny nástupcom pôvodného veriteľa, keďže zmluvu o úvere uzavrela Poštová banka, a.s., ktorá túto

pohľadávkou zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila na žalobcu. Navyše nesprávne je označenie aj „žalovaných ako spoludlžníkov“, keďže zmluvu uzavrela žalovaná bez akýchkoľvek spoludlžníkov.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a skutočnosť, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe nedostatočne vykonaných dôkazov a tým aj k nesprávnemu záveru, na ktorom založil svoje rozhodnutie, odvolací súd nemal preto inú možnosť, ako napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátiť na ďalšie konanie.

17. S poukazom na vyššie uvedený záver odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, súd prvej inštancie opätovne podrobí dôkladnému preskúmaniu zmluvu o úvere a až následne vo veci opätovne rozhodne. Rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP riadne odôvodní, pričom toto rozhodnutie musí obsahovať nielen všetky náležitosti uvedené v tomto ustanovení, ale aj musí v ňom uviesť tak skutkové zistenia, ako aj ich právne posúdenie, pričom sa neobmedzí iba na citáciu zákonných ustanovení, ale tieto bude na zistený skutkový stav aj aplikovať a uvedie tiež svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Zároveň sa vyporiada i so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v odvolaní a tiež rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).